

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817203496
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817203496.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. Z. XXX, zastúpeného: AZ K., s.r.o., so sídlom T. 1, V., IČO: XX XXX XXX, proti povinným: 1/ S.. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Sv. A. XX/X, Y., a 2/ E. V., nar. 05.XX.XXXX, trvale bytom Sv. A. XX/X, Y., zastúpenej povinným 1/, o vymoženie 21.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 06. marca 2018, č.k. 15Er/740/2017-92, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol, výrokom II. návrh povinného 1/ na odklad exekúcie zamietol a výrokom III. návrh povinného 2/ na odklad exekúcie zamietol. Z odôvodnenia vyplýva, že oprávnený sa návrhom doručeným súdnemu exekútorovi domáhal proti povinným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 21.000 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/83/2016-96 zo dňa 13.12.2016. Na vykonanie exekúcie bol súdom poverený súdny exekútor JUDr. T. A. dňa 03.05.2017. Dňa 14.02.2018 bolo súdu doručené podanie povinného 1/, ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. Poukázal na to, že má voči oprávnenému pohľadávku vo výške 30.000 eur a oprávneným bol uvedený do omylu v tom, že suma 30.000 eur (ktorú poskytol oprávnenému) bude započítaná pri rozhodovaní sporu vedenom pod spisovou značkou 7C/83/2016. Povinný 1/ už v námietkach proti exekúcii uvádzal skutočnosti, ktorými odôvodňuje svoj návrh na zastavenie exekúcie. Súd sa už pri rozhodovaní o podaných námietkach proti exekúcii zaoberal otázkou započítania pohľadávok. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi. Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. K započítaniu pritom nedochádza automaticky. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Exekučný súd už v žiadnom prípade nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, ani posudzovať hmotno-právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, resp. revidovať a prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. V prípade, že povinný 1/ bol zaviazaný na plnenie v rozhodnutí súdu neoprávnene, mal možnosť brániť sa v pôvodnom sporovom konaní (a domáhať sa započítania pohľadávky). Povinný 1/, ani povinný 2/ sa v pôvodnom sporovom konaní nebránili, naopak, uzatvorili s oprávneným zmier, ktorý súd schválil. Povinný 1/ nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ani žiadne iné okolnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie, a preto súd jeho návrh zamietol. Dňa 16.02.2018 bol súdu doručený návrh povinného 1/ na odklad exekúcie. Povinný 1/ návrh odôvodnil tým, že podáva na súd žalobu, ktorou sa bude domáhať zaplatenia dlžnej sumy v celkovej výške 58.250 eur voči oprávnenému. V rámci tejto žaloby podá aj návrh na zápočet dlžnej sumy voči oprávnenému. Potvrdenie o podanej žalobe predloží súdu do 28.02.2018. Poukázal na skutočnosti totožné s tými, ktoré uvádzal v podaných námietkach proti exekúcii (o ktorých bolo rozhodnuté uznesením č.k. 15Er/740/2007-81 zo dňa 02.02.2018) a v návrhu na zastavenie exekúcie zo 14.02.2018. Uviedol, že eviduje voči oprávnenému nezaplatenú dlžnú

sumu v celkovej výške 30.000 eur. Ďalej uviedol, že bol oprávneným uvedený do omylu v tom, že suma 30.000 eur (vložená na účet oprávneného dňa 12.09.2012) bude použitá na úhradu záväzku uvedeného v rozhodnutí Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/83/2016-96 (t.j. exekučný titul). Rozhodujúc o odklade súd konštatoval, že povinný potrebu odkladu exekúcie nepreukázal. Ani prípadné podanie žaloby proti oprávnenému (ako to tvrdí v návrhu na odklad exekúcie) nie je dôvodom, aby súd exekúciu odložil, nakoľko ide o samostatné konanie, ktoré nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu. Vzhľadom na to, že povinný 1/ nepreukázal akýkoľvek dôvod na odklad exekúcie v zmysle § 56 Exekučného poriadku, súd návrh na odklad exekúcie zamietol. Povinný 2/, v zastúpení povinným 1/, podaním zo dňa 23.02.2018 navrhol exekúciu odložiť z rovnakých dôvodov, aké uviedol povinný 1/ vo svojom návrhu na odklad exekúcie. S poukazom na vyššie uvedené súd zamietol aj návrh povinného 2/ na odklad exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný 1/ proti výroku I. o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Uviedol, že má za to, že súd nevyhodnotil správne jeho námietky a podklady ním doručené súdu zo dňa 09.06.2017. Tvrdil, že v rámci pôžičky bol oprávneným uvedený do omylu, nakoľko predmetná suma - vklad 30.000 eur bude vyrovnaná, započítaná v rámci rozhodnutia OS PD sp. zn. 7C/83/2016-96, podľa ktorej dlhuje oprávnenému sumu 21.000 eur spolu s príslušenstvom. Zároveň poukázal na prietahy spôsobené v konaní. Na základe uvedeného žiadal odvolací súd, aby jeho návrhu na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu vyhovel a následne aby predmetné exekučné konanie zastavil.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Úvodom žiadal odvolací súd o odmietnutie odvolania z dôvodu, že proti uzneseniu o zamietnutí námietok nie je odvolanie prípustné. Následne konštatoval, že povinný 1/ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, naopak, opakovane uvádza, že malo dôjsť k zániku vymáhanej sumy, a to jej započítaním proti údajnému nároku povinného 1/ voči nemu na vrátenie pôžičky vo výške 30.000 eur. S takýmto tvrdením nesúhlasí a v celom rozsahu sa stotožňuje s právnym záverom napadnutého rozhodnutia, pričom zároveň v celom rozsahu zotrváva na svojich argumentoch uvedených vo vyjadrení k námietkam zo dňa 23.11.2017, to že neeviduje žiadny záväzok voči povinnému 1/, nakoľko sumu 30.000 eur, ktorú povinný vložil na jeho účet dňa 12.09.2012, riadne a včas vrátil, o čom svedčí aj povinným k námietkam priložená zmluva o prevzatí peňazí zo dňa 19.12.2012. Aj keby existovala pohľadávka, argument ohľadom započítania neobstojí, nakoľko podľa § 50 ods. 1 EP v znení účinnom v čase iniciovania exekučného konania, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, pričom okolnosti, na ktoré poukazuje povinný 1/, mu boli známe už v čase súdneho konania, ktoré sa skončilo zmierom. Poukázal ďalej na to, že ustanovenie § 61e EP. Záverom uviedol, že ak súd neodmietne odvolanie povinného 1/ z dôvodu neprípustnosti odvolania, žiadal predmetné odvolanie zamietnuť z dôvodov hore uvedených.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie, je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>>),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,

- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>> je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20170201.html>> je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
  - 1. neprijateľné zmluvné podmienky,
  - 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
  - 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

7. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

8. Citované ustanovenie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vypočítava dôvody, pre ktoré je povinný súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku ukladá exekučnému súdu exekúciu zastaviť aj v prípade, ak táto povinnosť vyplýva z ustanovení iného zákona.

9. Odvolací súd uvádza, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti majúce za následok zánik práva, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Ich relevancia sa dovŕšuje vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stáva podkladom pre exekúciu. Z uvedeného vyplýva, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú stránku exekučného titulu, pretože je viazaný rozhodnutím súdu v základnom konaní, to znamená, že rozhodnutie súdu v základnom konaní nemôže byť exekučným súdom posúdené ako rozporné so zákonom. V exekučnom konaní súd skúma len to, či došlo k zániku práva vyplývajúceho z exekučného titulu po jeho vydaní.

10. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že povinný 1/ sa v podanom odvolaní bránil skutočnosťami, ktoré mal uplatniť v základnom konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie exekučného titulu. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať, či vec konajúcim súdom bola správne posúdená. Odvolací súd tiež zistil, že povinný 1/ v odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by bolo možné predmetnú exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. V prípade, že povinní nesúhlasili s vydaným exekučným titulom v základnom konaní z dôvodu, že súd prvej inštancie pri vydávaní tohto exekučného titulu nesprávne konal, mohli sa proti tomuto exekučnému titulu brániť podaním odvolania v tomto základnom konaní. Povinní sa však v základnom konaní, ako uviedol správne exekučný súd, nebránili podaním odvolania, v základnom konaní uzatvorili s oprávneným zmier, ktorý súd schválil. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že povinný 1/ nijakým spôsobom nepreukázal, že došlo k zániku vymáhanej pohľadávky oprávneného v predmetnom exekučnom konaní.

11. Odvolací súd dodáva, že súd v exekučnom konaní je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo neprípustnú nápravu vykonávaného rozhodnutia.

12. Navyše, povinný 1/ uvádzal totožné tvrdenia ako v odvolaní i v námietkach proti exekúcii s tým, že o týchto bolo súdom prvej inštancie rozhodnuté tak, že boli zamietnuté (uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 15Er/740/2017-81 zo dňa 02.02.2018).

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým zamietol návrh povinného I/ na zastavenie exekúcie, ako vecne správne potvrdil.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).